

да ся насыщаиъ съ Негово-то подобіе.
(Псал. 16. 15.) Слѣдъ това той ся обърнѣ
къиъ Г-жа Баронъ и каза и': Знамъ, че е
живъ Избавитель-тъ ми; и като истлѣе вслѣдъ
кожъ-тѣ ми това тѣло, пакъ съ плоть-тѣ си
ше видѣ Бога. (Іов. 19. 25, 26.) О до-
бра моя Г-же Баронъ! Вы, Вы мя дока-
рахте да познаїж мой-тѣ Искупителъ, ко-
гато азъ бѣхъ още малечъкъ и грѣшникъ. „

“Мило мое дѣте, „ каза Г-жа Баронъ,
като едвамъ си одържаше сълзы-тѣ, “мило
дѣте! Въздай славѣ Богу! „

“Да, азъ щѣ вѣчно да Го прославявамъ, „
извика момченце-то съ распаленіе; подирь
туй той ся понадигнѣ на дрѣхы-тѣ дѣто
лежеше, и каза: “Да, азъ щѣ вѣчно да
Го прославявамъ и да Го любїш. Азъ бѣхъ
единъ най голѣмъ грѣшникъ; сички-тѣ мои
мысли и желанія бѣхъ зли; азъ празяхъ
сѣко добро иѣщо, азъ пенавиждахъ и Са-
маго Господа; но Той мя спаси, и омы мя